

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 6 травня, 1982 року № 54 (3094).

Ціна
2 коп.ТВАРИННИЦТВО —
УДАРНИЙ ФРОНТ

ПОДОЛАНО ПЕРШИЙ РУБІЖ

Уже кілька років підрад наш КМК виборює перше місце в змаганні колективів молочнотоварних ферм господарства. До цього прагнимо ми й нині. А ще дівчата планують у рік з'їзду комсомолу надіти від кожної корови не менше як по 3800 кілограмів молока. Таке зобов'язання взяли ми на початку року. Тоді ж на загальних зборах вирішили: проміжний рубіж — піврічний план — подолати до дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ.

Мені прямо сьогодні рапортувати: пам'яте виконали! Кожен член колективу надав понад тисячу кілограмів молока від корови. А Ольга Шостарич має найкращий показник у господарстві — 1285 кілограмів. Не багатого віддали від усіх, а також Валентина Поклад і Марія Данилишенко.

Весняно-літній період тваринники педаремно називають порою великого молока: на фермах закінчився масовий розтіл корів, тварини більше бувають на повітрі. Це й сприяє значному підвищенню продуктивності громадського стада. Щодня від корови надаємо по 14,5—12 кілограмів молока.

Проте є на фермі й труднощі, характерні для цього річного сільськогосподарського періоду: з кожним днем раціони годівлі худоби стають біднішими. У нас теж закінчилися сіно й силосна маса. Змушені транспортувати їх з другої й четвертої молочнотоварних ферм. Тож у фуражирів комсомольсько-молодіжного Володимира Короті й Сергія Пузиренка роботи зараз хоч відбавляй.

Лічені дні залишилися до відкриття форуму Ленінського комсомолу. Своє зобов'язання, взяте на честь з'їзду, як відомо, колектив виконав. Тепер ми наполегливо працюємо, аби справитися й з іншими — довести річний надій від корови до 3800 кілограмів молока, одержати від кожних ста корів по 100 телят, здавати всю продукцію першим сортом.

Н. СИТА,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу доярки колгоспу імені Леніна.
Долинський район.

РАЙОННІ КОМСОМЛЬСЬКІ ШТАБИ ПО ПРОВЕДЕННЮ ВЕСНЯНИХ ПОЛЬОВИХ РОБІТ ПОВІДОМЛЯЮТЬ:

ЗНАМ'ЯНКА. З перших днів нинішньої весняної кампанії по-ударному працює на полях колгоспу «Маяк» комсомольсько-молодіжний екіпаж трактора Т-150 у складі Анатолія Чемериса та Юрія Горшковоза. Комсомольці готували ґрунт до сівби ранніх зернових, сіяли ячмінь, горох, цукрові буряки, значно перевищуючи

ВЕСНЯНИЙ ТЕЛТАЙП

НА ОСТАННІХ ГЕКТАРАХ

норми виробітку. Зараз, коли механізатори колгоспу почали сівбу кукурудзи, Анатолій та Юрій проводять поверхневий обробіток ґрунту.

Труidівники «Маяк» вже посіяли 111 гектарів кукурудзи на зерно і 91 — на зелений корм. В роботах на весняному полі беруть участь понад 30 членів ВЛКСМ.

УСТИНІВКА. Уже кілька років підрад члени городньої бригади колгоспу імені Леніна, очолюваної Р. І. Кузьменко, виборюють першість у районному соціалістичному змаганні. Вони вирощують досконалі врожаї помідорів, огірків, капусти, одночасно дбаючи про зростання рентабельності галузі.

Злагоджено ведуть у

колгоспі засів городу і цього року. Уже лягло в ґрунт на 3,5 гектарах насіння столових буряків і моркви, а посіви редиски дали друшні сходи.

На черзі — сівба цибулі. Ця культура займе два гектари.

Колектив городньої бригади приділяє велику увагу вирощенню розсади в парниках. Цього року одержали дорідну капусту ранніх і середніх сортів та помідори. За розсадою ретельно доглядали Христини Дзюбенко та Валентина Кузьменко. А висаджуватиме у ґрунт її механізатор Григорій Кузьменко.

В ОПТИМАЛЬНІ СТРОКИ

Закінчують сівбу кукурудзи на зерно трудівники колгоспу імені Кірова Добровеличківського району. Найвищих виробітків добивається молодий комуніст Василь АНТОНЕНКО (на знімку вгорі). Трактором МТЗ-50 він засіває щодня по 18—22 гектари качанистої. А на підготовці ґрунту до сівби успішно трудиться комсомолець Іван Родін. Він теж серед правохлангових соціалістичного змагання механізаторів. Члени механізованих ланок по вирощуванню цукрових буряків уже почали доскодове боронування посівів. 64-гектарну площу впрорав у перший день роботи молодий механізатор Дмитро Шепелюк. Це — майже півтори змінні норми.

На знімку внизу: сівальні агрегати за роботою.

Фото В. ГРИСА

МІСТУ-ВОЇНУ, МІСТУ-ТРУДІВНИКУ

За мужність і відвагу, проявлені трудящими міста в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками в роки Великої Вітчизняної війни, успіхи, досягнуті в господарському і культурному будівництві, Указом Президії Верховної Ради СРСР місто Корсунь-Шевченківський Черкаської області нагороджено орденом Вітчизняної війни I ступеня.

4 травня для участі в торжествах, присвячених врученню високої нагороди Батьківщини, в Корсунь-Шевченківський прибув член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

Сюди прибула делегація Міністерства оборони СРСР на чолі з Маршалом авіації Г. П. Скорикозим. У складі делегації — учасник Корсунь-Шевченківської битви, начальник Центру підготовки космонавтів імені Ю. О. Гагаріна, льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу, генерал-лейтенант авіації Г. Т. Березовий, інші ветерани Великої Вітчизняної війни. В торжествах взяли участь член Політбюро ЦК Компартії України, командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу, генерал армії І. О. Герасимов, кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України О. С. Канто.

Товариш В. В. Щербинський поклав квіти до пам'ятника В. І. Леніну в центрі міста.

На могилу полеглих воїнів був покладений вінок від ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністерства оборони СРСР, Черкаського обкому партії і обласкомкому. Корсунь-Шевченківський райком партії, райвиконкому і міськвиконкому, делегації Ростовського району Ярославської області.

Перший секретар ЦК Компартії України і гості, що прибули на торжество, відвідали музей історії Корсунь-Шевченківської битви.

У міському Будинку культури відбулось урочисте засідання Корсунь-Шевченківського райкому партії, районної і міської Рад народних депутатів спільно з представниками громадських організацій, трудових колективів, присвячене врученню місту ордена Вітчизняної війни I ступеня.

З великим піднесенням учасники зборів обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на

чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово надається товаришеві В. В. Щербинському, тепло зустрінутому присутніми. Він передав трудівникам міста гарячі поздоровлення і добрі побажання від Центрального Комітету партії, Радянського Уряду, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. Товариш В. В. Щербинський передав також сердечні поздоровлення від ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів республіки.

Орден Вітчизняної війни, говорилось у виступі, — це нагорода тим, хто воював і переміг у цій великій битві. Це нагорода тим, хто мужливо боровся на цій землі в тілу зорога. Це нагорода тим, хто віддав за руйнівний придиірровський край, хто нині своєю працею гідно примножує його славу.

Глибоко усвідомлюючи історичну важливість боротьби за мир, яку ведуть наша партія і народ, сказав далі В. В. Щербинський, ми знов і знов у думці звертаємось до героїв років Великої Вітчизняної війни. Ніколи не забути нинішньому і прийдешньому поколінням радянських людей, якою ціною завойована перемога. На многотрудному шляху до остаточного розгрому гітлерівської Німеччини наша війська здобули чимало видатних перемог. У ряду найближчих битв Великої Вітчизняної війни стоїть Корсунь-Шевченківська операція, що увійшла в історію як одна із зразків радянського воєнного мистецтва, як чудовий приклад масового героїзму.

В. В. Щербинський оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Корсунь-Шевченківського орденом Вітчизняної війни I ступеня і під оплески присутніх приклав нагороду до прапора міста.

Примовці, які виступили на засіданні, висловили сердечну вдячність за високу нагороду, згадали про одностайне схвалення внутрішньої і зовнішньої політики партії, правління добитися нових звершень у комуністичному будівництві.

З великим піднесенням учасники урочистого засідання прийняли вітальний лист Центральному Комітету КПРС. Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, товаришеві Л. І. Брежнєву.

[РАТАУ].

ЗА ПРИКЛАДОМ БАТЬКА

У відомій на шахті імені Менжинського Ворошиловградської області династія Анісімових — поповнення. Слідом за батьком Анаголієм Івановичем, старшим братом Вячеславом та Ігорем почав освоювати професію шахтаря в Стахановському гірничому технікумі молодший син Олексій.

Чверть століття тому, коли комсомолец Анаголій Анісімов прийшов у вибій, вугільні комбайни лише робили перші кроки, а механізовані комплекси народжувались у конструкторських бюро. Тепер тільки на дільниці досвідченого майстра — цілий парк різних машин і механізмів: потужний вуглевий комплекс, стрічкові конвейєри, сучасні засоби малої механізації. Вмілі руки і техніка

дають змогу молодим вийбникам з бригади М. Г. Томина, де працює Ігор, щодоби здавати нагору понад 1000 тонн палива.

Але з кожною сходячою вниз робота ускладнюється, — говорить глава династії. — На 900-метровій позначці, де тепер ми працюємо, температура перевищує 30 градусів. Однак у вибоях — прохолодно. Штучний мікроклімат створюють глибинні кондиціонери. Не випадково моє старшого сина Вячеслава — гірничого диспетчера, який управляє цим процесом, — називають творцем атмосфери.

О. КОВАЛЕНКО,
кор. РАТАУ.

Первомайськ
Ворошиловградської області.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРОПАГАНДИСТ

Як сягнути вершин пропагандистської майстерності! Певно, ніхто не може дати чітких розробок чи рекомендацій. У кожного пропагандиста своя методика підготовки до занять, їх проведення, манера бесіди з людьми.

— Але єдина для всіх вимога — донести до серця й розуму кожної молодої людини основи марксистсько-ленінської теорії, мобілізувати людей на виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, — каже на це Василь Миколайович Марусич — пропагандист комсомольської політосвіти колгоспу «Іскра». — Головне у роботі пропагандиста — уміти поєднувати теоретичні основи з практичними завданнями слухачам.

І він розповідає, як довів, щоб заняття в школі комсомольської політосвіти стали необхідністю, потребою для молодих лозуатців.

Василь Миколайович працює директором Лозуватської середньої школи. Добре знає інтереси й запити молоді, уміє організувати її на корисні справи. Багато його вихованців працюють у рідному колгоспі, тепер вони — його слухачі. Пропагандист цікавиться їхніми виробничими справами, часто буває на комсомольських зборах, засіданнях партбюро господарства, на яких ідеться про справи молоді. Щиро радіє успіхам, прискіпливо дошукуються причин нещастя, пропонує поради, які він дає на зборах чи й

просто в індивідуальній бесіді завжди ділові, конкретні.

— Курс «Учення, що перетворює світ» — складний, — ділиться думками пропагандист.

— І якби я поставив за мету лише засвоєння слухачами теоретичних основ курсу, то віддачу від занять була б незначною. Я вчу їх мислити масштабно, глибоко, співставляти й аналізувати, щоб усвідомити свою причетність до великих перетворень, що відбуваються в країні.

Василь Миколайович годинами може розповідати про своїх слухачів. Іх у нього 19, але про кожного він знає все: як працює, чим захоплюється, що думає і про що мріє.

— Це на перший погляд вони такі різні. Ось, наприклад, водії Володимир Шилкін і Сергій Гриценко — запальні, енергійні. Слюсар Віктор Басистий — хлопець спокійної вдачі. Бухгалтер Ольга Поліщук — завжди розважлива, спокійна. Та ніхто з них не мислить свого життя без громадських доручень. І тому я турбуюся, щоб їхня ініціативність не згасла, — розповідає пропагандист.

Віктор Басистий закінчив курси механізатора

сьогодні всеобучу. Ольга — секретар комсомольської організації, хороши вожатий у школярів. Володимир Шилкін зумів налагодити спортивну роботу в селі: колективні футболісти уже були переможцями районних змагань. Усі справляються зі взятими зобов'язаннями.

Близько двадцяти років виконав почесне доручення пропагандиста Василь Миколайович Марусич. Нагороджений нагрудною медаллю ЦК ЛКСМУ, має грамоти і подяки райкому комсомолу. Та найвища нагорода для нього — це авторитет і довіра молоді колгоспу. До нього йдуть з найскладнішими питаннями про внутрішнє і зовнішнє життя країни. І Василь Миколайович не шкодує часу, щоб дати кожному вичерпну відповідь, поговорити, по-дискусувати.

Цікавий співрозмовник, він уміє викликати інтерес до найскладнішої теми і в інших. Усі його слухачі конспектують тези класиків марксистсько-ленінського журналу «Під прапором ленінізму», «Агітатор», газети. На заняттях використовують матеріали журналу «Аргументи й факти», з якими знайомить їх Василь Миколайович.

— У дні роботи з'їзду комсомолу республіки ми знову повернулися до теми «Що нам дає будівництво Байкало-Амурської магістралі і яку користь принесе вона у майбутньому нашій країні і країнам — членам РЄВ?» І мені було приємно, що це заняття слухачі провели самостійно: стесили один одному запитання, дозодили, переконували. Зі знанням справи, використовуючи цифри і факти.

Значить, не пройшло даремно політзаняття. Відчувають вони свою відповідальність, свою причетність до великих справ комсомолу країни.

П. ВОЛОЩУК.

Компаніаський район.

Поки що — гра

У Новоархангельській середній школі відбувся районний огляд-конкурс роботи загонів юних

інспекторів руху. Цікавою й насиченою була його програма. Школярі змагалися в умінні ходити стрілом, знанні правил дорожнього руху, обов'язків юних інспекторів руху тощо. Відбулася велоестафета.

Найбільшу кількість балів набрали переможці муніципальних районних та обласних змагань юні ін-

спектори руху Підвисоцької середньої школи. Їм вручено нагороду. Незабаром підвисоцькі братимуть участь у зональних змаганнях юних інспекторів руху.

Ю. МАНЗАР,
учень Підвисоцької середньої школи.
Новоархангельський район.

ЗА ЗРАЗКОВЕ МІСТО

Добра справа учнів

— Обличчя цього міста — це своєрідне обличчя всіх його мешканців, — такого висновку дійшли учні 7 «Б» класу восьмирічної школи № 8 м. Кіровограда на класних комсомольських зборах і вирішили включитися в рух по перетворенню рідного Кіровограда в місто зразкового порядку.

Місцем чергування першого учнівського патруля стала вулиця Карла Маркса. Почати цю справу семикласники доручили своїм товаришам комсомольцям Наталці Семеновій, Олександрові Волкову, Ірині Андрущенко, Ользі Люшині.

Враженням від першого рейду ділиться Ірина Андрущенко:

— Приємно згадувати: підійшла я до літнього чоловіка і кажу: «Вибачте, будь ласка, киньте папірець в урну». І замість очікуваного невдоволення на обличчі у перехожого появилася лагідна усмішка.

— Вибач, дочко, не звернув уваги, дякую за зауваження. Добру справу ви, школярі, робите.

Та, на жаль, буває і навпаки:

— Відцепись, поспішай. Нічого тобі робити, то сама й підбери.

— І що найбільше дає, — продовжує Олег Волков, — на зауваження чергових позитивно реагують, як правило, люди похилого віку. Молодь дещо зверхньо дивиться на нас або просто не звертає уваги. От, приміром, стоїть на зупинці вишукано одягнені юнаки і дівчата. Ведуть «інтелектуальні» розмови і навіть не помічають, як викидають на тротуар обгортки від цукерок, використані проїзні талони, лускають насіння. А де ж їхня комсомольська відповідальність і совість, про яку ми так часто говоримо на комсомольських зборах? Навіть про неї такі люди забувають, як тільки виходять за поріг школи, вузу, підприємства?

Хорошу, необхідну справу задумали кіровоградські школярі. Кожен з нас повинен підтримати їх. Адже місто — це село, де ми живемо, де народилися, вирости — це наш другий дім, який ми любимо. Тож давайте доведемо, щоб він був для нас завжди затишним, приємним.

Т. ПУЗИР,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Перше партійне доручення кандидата в члени КПРС Любові ПОМАЗАН — бути пропагандистом школи комсомольської політосвіти. Висока активність на заняттях слухачів — робітників Кіровоградської азоткової фабрики, їхні глибокі знання є свідченням того, що молодий комуніст сумлінно виконує своє доручення.

Фото М. ХОРЕЧЕНКА.

ЯК СПАЛАХ БЛИСКАВИЦІ

Вони поховані разом: ті, хто поліг у перших боях за Радянську владу, і ті, хто боровся проти фашизму і загинув смертю хоробрих... Братська могила. Мешканці Новомиргорода приносять сюди квіти, і вони з ранньої весни й до пізньої осені палахкотять на сонці червоним полум'ям, як вічний вогонь. І хоч на цій могилі не встановлено мармурової дошки з прізвищами похованих, новомиргородці знають, хто були ті герої, і свято бережуть пам'ять про них.

Завдяки великій роботі слідопитів стали відомими сторінки життя одного з цих людей: комсомольського вожак Іван Стоянов. У нього була коротка, але яскрава, як спалах блискавиці, біографія.

Його дитинство пройшло «в людях» — рано залишився сиротою, хлопчиком пішов працювати. Почалася революція. Не раз чув Іван виступи більшовиків на своєму заводі, і глибоко в душу запали

їхні слова про справедливість і рівність. Саме про це мріяв і читав у книжках, які приносили товари-

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

ші по роботі. Зустрічі з революціонерами зміцнювали переконаність юнака в правильності обраного шляху — бути з більшовиками. Вступив у комсомол. У 1920 році в Новомиргороді з'явився хлопець, до якого відразу потяглися молоді. Іван Стоянов міг переконливо пояснити кожному, що собою являє Радянська влада, якими методами боротися з буржуазними недобитками.

Незабаром у містечку була створена перша комсомольська організація на чолі з Євгеном Поповкіним.

А Івана за рішенням повітового комітету послали у село Панчево організувати ще один комсомольський осередок. І це завдання стало для комсомольця справжнім екзаменом на ідейну зрілість.

В селі комуністів майже не було — одних мобілізували на фронт, інші вчилися в партійній школі у Миколаєві. Стоянов із товаришами вирішив узяти на себе керівництво соціальними змінами. Вони закінчили перерозділ землі, прозвели велику роз'яснювальну роботу серед селян.

Комсомольський осередок був створений. Івана обрали його секретарем. У селі організувався великий загін активістів, який давав відсіч бандитам, підтримував порядок в усьому районі. Не раз, повернувшись у рідне село, хлопці бачили розчи-

нені двірі сільської Ради, вибиті шибки, купи спаленого паперу — бандити постаралися. Не давала їм спокою молодь, що стала під прапор соціалістичної революції.

І вони вирішили по-мститися...

...Звечора в селі проходили збори бідноти, на яких виступав Дежо Іванович Папай, безстрашний комуніст, колишній угорський полонений. Його прислали в Панчево секретарем партійного осередку, і він приїхав познайомитися з людьми. Збори закінчилися уночі.

Іванові не спалося. Вирішив написати до окружної газети про справу комсомольців Панчево, про допомогу, яку надають їм комуністи.

...Сухо тріснув постріл, брязнули скелі розбитої шибки... Схилилася на стіл чубата голова в поношеній будонівці.

Поховали Івана Стоянова в Новомиргороді. А справа його живе.

І. БОЙКО,
краснавець, член обласного літературного об'єднання.

УСНИЙ ЖУРНАЛ

Усний журнал «Спасіє життя — радянський», призначений вибором до місцевих Рад народних депутатів, провели активісти Кіровських сільських будинку культури та бібліотек. У ньому взяли участь механізатори тракторної бригади колгоспу «Победа», депутати сільської Ради народних депутатів, молоді Кіровоград.

Відкрив усний журнал голова виконкому сільради М. А. Ляшенко. На першій сторінці прозвучав і виступ секретаря сільради Л. С. Зпорожнюк. Вони розповіли про те, як депутати Н. Богатиренко, А. Цибульський, М. Мазурба, А. Соколовський виконують наміри виборців.

«XXVI з'їзд про зростання добробуту радянських людей», — так називалася друга сторінка усного журналу. Відкрив її голова профспілкового колгоспу «Победа» В. М. Лазарев. Він розповів, як сумлінно, чесно працює сільських трудящих села сприяє поліпшенню добробуту їхніх сімей, назвав чіткі цифри, зробив порівняння. Тепер у кіровограді є 57 легкових автомобілів, 126 мотоциклів, 730 телевізорів, сотні пральних машин, а до революції навіть газових ламп у селі не вистачало.

Згадуючи Кіровською сільською бібліотекою Л. А. Тюпа зробила тематичний огляд літератури «Назустріч виборам до Рад».

Л. КОВТУН,
Маловисіківський район.

7 ТРАВНЯ — ДЕНЬ
РАДІО, СВЯТО ПРА-
ЦІВНИКІВ УСІХ ГАЛУ-
ЗЕЙ ЗВ'ЯЗКУ

У КОЖЕН ДІМ

Ми звикли до телевізора. Він став невід'ємною частиною нашого життя.

— Ти дивився вчора по телевізору? — так нерідко починаємо ми розмову, зустрінувшись на вулиці знайомого, товариша. І чи часто при цьому пам'ятаємо про тих людей, котрі непомітно для нас постійно трудяться над забезпеченням чіткого прийому передачі? І тих, хто готує телепередачі, які давно стали для нас такими звичними?

Ми — в Кіровоградському радіотелецентрі. Це звідси невидимі хвилі несуть у кожен дім телевізійні сигнали. Це зусиллями його працівників забезпечується чітке зображення на наших голубих екранах.

Завантажують — електромеханіки Володимир Вакарін та Олександр Захарченко. Приймють програм Центрального та Українського телебачення — один із їх службових обов'язків. Звідси сигнал надходить до центральної апаратури, а потім, після підсилення, на трипрограмний передавач.

В апаратній відеозапису у цей час іде монтаж передачі. За пультом управління відеомеханіками (зготовлений він, до речі, на Кіровоградському заводі радіовиробів) — старший інженер Олександр Циліорук. Йому допомагає механік Сергій Михайленко (див. фото вище). А роль знайомих усім нам монтажних ложниць виконує складний електронний пристрій.

В апаратній телецентру в цей час іде звичайна робота. За пультами — відеомеханіки Ельвіра Галка, Валентина Соколюк, Микола Мозовий, звукорежисер Леонід Шпак.

— Увага! Починаємо передачу. Перша камера... — говорять режисер Людмила Сохранна.

Втім, це тільки генеральна репетиція (тут, у телецентрі, вона називається по-іншому трактовою). Однак усе — як і тоді, коли сигнал іде в ефір. Чітко працюють оператори Олексій Житнухін та Володимир Варник, асистент режисера Інна Лазутіна. Привітно усміхається з екранів студійних телевізорів диктор Наталя Карасьова. Передача називається

«День за днем». Кіровоградці побачать її через кілька годин, о шостій вечора.

— ... Передача закінчена. Спасибі, — голос у режисера трішки стомлений. В апаратній тимчасове затишшя. За півгодини почнеться ще одна трактова репетиція. На цей раз — щомісячної передачі «Екран запрошує». І, до речі, кіровоградці теж добре знають і люблять.

І, можливо, саме в ту хвилину, коли ви читаете ці рядки, працюють у різних куточках області на кінозйомках оператори телестудії Борис Іванов та Артур Будутатьєв, мчать польовими дорогами пересувати відеозаписуюча станція «Кадр-ЗП». Попереду — нові передачі.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.
Фото В. ГРИБА.

УЧНІВСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ

ШКІЛЬНИЙ УЧКОМ ДІЄ

У згуртуванні колективу, поліпшенні виховної роботи в нашій школі важливе місце займає діяльність учнівського комітету. Без учнівського самоврядування нам було б важко розв'язувати актуальні завдання морального виховання, озброювати школярів навичками організаторської діяльності: уміння правильно розподіляти доручення, проводити класні збори, організовувати загальношкільні чергування, зустрічати гостей. Вони ідуть до нас звідусіль, щоб відвідати школу, в якій двадцять два роки працював В. О. Сухомлинський.

Учком керує комітет комсомолу. Головою учкому обрана одна з кращих учениць — десятикласниця Світлана Балма. Вона — заступник секретаря шкільного комітету ЛКСМУ.

Учком складається з таких комісій: навчальної, по труду і профорієнтації, господарської, санітарної, спортивної, дисципліни і порядку, культурно-масової, бібліотечної, по пропаганді правил дорожнього руху, по роботі груп продовженого дня.

Особливо активно діє навчальна комісія, яку очолює відмінниця Алла Чепурна. В класах створені пости взаємодопомоги. Вони закріплюють консультантів за тими, кому необхідна допомога з окремих предметів, регулярно перевіряють виконання учнями домашніх завдань. Якщо така комісія виявляє, що в деяких сім'ях стосунки батьків і дітей негативно впливають на успішність останніх, то батьківський комітет вста-

новлює постійний контроль за цією родиною.

В школі був запроваджений День знань. У його проведення заслуга навчальної комісії. Діти організовують книжкові виставки, розповсюджують літературу серед жителів села, випускають тематичні газети, знімають фільми про життя школи, виготовляють нові і ремонтують старі наочні посібники.

Активно працює комісія по праці й профорієнтації (їєю керує десятикласниця Надія Бородінська). Старшокласники об'єднані

у виробничі бригади, до яких входять ланки по 12 — 15 чоловік у кожній. Шефствує над бригадами місцевий колгосп імені Комінтерну — одне з передових господарств області. За зракову роботу бригади нагороджуються екскурсійними путівками в Москву, Київ, інші міста-герої або цінними подарунками.

Цього року краще від інших працювала бригада, яку очолює десятикласниця Тетяна Богданова, а ланковими Анатолій Голубов, Наталія Олійник, Тамара Глушко.

Комісія по праці й профорієнтації підтримує дружні зв'язки з учнями Білорусії, особливо Кормянської школи Гомельської області, школярами Удмуртії, зокрема з піонерками і комсомольцями селища Уви.

Санітарна комісія учкому стежить за чистотою і порядком у навчальних кабінетах, їдальнях, на шкільному подвір'ї; господарська — контролює справність шкільних меблів, наочних посібників,

технічних засобів навчання.

Культурно-масова комісія організовує роботу шкільного хору, хору хлопчиків, духового та естрадного оркестрів, драматичної та лялькової студії, танцювального та технічних гуртків, спортивних секцій, кіногрупи і студії образотворчого мистецтва. Учком через цю комісію організовує виступи агітбригади на тваринницьких фермах і тракторних бригадах.

За стаціонарним табором праці і відпочинку закріплено 162 гектари колгоспної орної землі. На цій площі минулого року учні зібрали високий урожай пшениці, цукрових буряків, овочів та технічних культур. За це колектив шкільного табору праці і відпочинку нагороджений перехідним Червоним прапором райкому Компартії України, райкомкомуні, районного комітету ЛКСМУ і райкому профспілок.

Учком працює за планом, який затверджує комітет комсомолу. Засідання учкому проводяться двічі на місяць; на них заслуховуються звіти комісії, плануються загальношкільні заходи: вечори, суботники, предметні тижні, огляди конкурсів. Учнівське самоврядування допомагає школярам розвивати в собі організаторські навички, готуватися до активної суспільної діяльності. У них формуються важливі якості майбутніх виробників: хазяйновитість, бережливість. Багато коштів ланкових і бригадирів учнівських бригад сьогодні працюють інженерами, агрономами, бригадирами місцевого господарства.

Партія вчить нас комлексовому підходу до розв'язання проблем виховання. Учнівське самоврядування — важлива складова частина нашої комплексної навчально-виховної роботи.

Г. НАСТАСЬЄВ,
директор Пазиської
середньої школи імені
В. О. Сухомлинського.

Онуфріївський район.

ДО 1500-РІЧЧЯ КИЄВА

ПЕРШІЙ УНІВЕРСИТЕТ У СХІДНІЙ ЄВРОПІ

Розвиток культури українського народу в XVII—XVIII століттях безпосередньо пов'язаний з Києво-Могилянською академією. Архітектурний ансамбль Академії — першого вищого навчального закладу України і всієї Східної Європи — дбайливо оберігається державою.

Про історію створення Академії та її діяльність можна дізнатися, побувавши в красномовному музеї Подільського району Києва, на території якого розміщені її споруди.

Почалося все з Київської братської школи, заснованої 15 жовтня 1615 року Київським братством (це була громадська організація різних верств місцевого населення). Школу підтримувало і заповідь козацтво. Гетьмани Петро Конашевич-Сагайдачний і Богдан Хмельницький надавали школі велику матеріальну і особливо політичну підтримку. Завдяки цьому школа швидко виросла у вищий навчальний заклад. У 1632 році її було перейменовано в Києво-Могилянську колегію (на честь пророка школи — освітнього і церковного діяча України митро-

полита Петра Могили).

В 1694 році Москва спеціальною грамотою визнала Києво-Могилянську колегію вищим навчальним закладом, а в 1701 році Петро I спеціальним наказом проголосив її Академією. Цар подарував Академії «шесті дворівних місць для розширення». В Академії велось викладання семи основних наук, а книг у бібліотеці нараховувалося більше 10 тисяч. На той час це була величезна кількість. До 1755 року (тобто до відкриття Московського університету) Києво-Могилянська академія була єдиним вищим навчальним закладом у Росії і всій Східній Європі.

Повний курс навчання в Академії тривав 12 років. За цей час молодь мала можливість здобути блискучі знання з літератури, історії, мов, філософії, поетичного і риторичного мистецтва, математики, музики й малювання. Вихованці Академії створили багато літописів, праць з історії, хронік, що сприяло поширенню знань серед населення, пробудженню інтересу до історії свого народу. Тут формувалися українська мова і літера-

тура, був створений перший український театр. Академія відзначалася порівняно демократичними засадами внутрішнього життя. В академічних правилах зазначалось, що до Академії приймається будь-яка вільна людина незалежно від звання і соціального стану при умові, щоб вона визнавала християнську віру і мала здібності до навчання. До Київської академії йшли і їхали юнаки не тільки з українських земель, а й з Росії та Білорусії. Слава цього закладу поширюється далеко за межі Росії. «В Київ по науку» (так тоді говорили) йшли молоді люди з Молдавії, Сербії, Чорногорії, Болгарії, Угорщини, Греції та з інших країн Європи. В різні часи з Академії навчалось від кількох сот до двох тисяч студентів.

Розвиткові освіти у себе на батьківщині, зміцненню дружніх зв'язків між народами сприяли вихованці Академії, представники різних країн. Наприклад, автор першої грамматики румунської мови Дімітріє Браздовану, автор ряду підручників і організатор шкіл у Молдавії Амфілохій Хотинський.

У Молдавії успішно працював випускник Академії полтавчанин Патсій Величковський. Тут (при нямечко-монастирі) він створив школу перекладачів, заснував бібліотеку. В Греції працював викладачем в ораторсько-філософських школах випускник Академії мандрівник Василь Григорович Барський.

У Київській академії здобували освіту гетьмани Богдан Хмельницький та Іван Самойлович, полковник Семен Палій міністри Дмитро Трошинський та Павло Заводовський, художник Григорій Левицький, композитор Максим Березовський, історик Феодосій Сзфонович і Максим Берлінський, учений, філософ і поет Григорій Сковорода, поет Симеон Полоцький, композитор Артемій Ведель. Випускники Академії відкривали на Україні, в Росії і Білорусії ряд колегій, Слов'яно-греко-латинську академію в Москві, заснували чимало бібліотек, шкіл. В Академії восени 1734 року працював великий російський учений М. В. Ломоносов. Києво-Могилянська академія підтримувала науко-

ві зв'язки з визначними культурними і освітніми центрами Європи. Чимало студентів Академії поповнювали знання в університетах Франції, Англії, Німеччини, а ректори і проректори Академії Петро Могила, Рафаїл Заборозський, Самуїл Мислазський та інші утримували за кордоном студентів на власні кошти. Академія була зв'язана з видавництвами Амстердама, Берліна, Братислави, Гамбурга, Лондона, Парижа.

Два століття Київська академія несла велику просвітительську місію. Саме завдяки її діяльності вся великоруська культура ввібрала в себе багато українських рис. Важко переоцінити роль Академії в об'єднанні народів — України і Росії. Під час визвольної війни 1648—1654 років усі студенти Київської академії стали під знамено Богдана Хмельницького.

1817 року Академія була закрита, а через два роки — знову відкрита, але вже як духовна академія, і з того часу атрибувала своє наукове, культурне і просвітительське значення.

Тепер у колишньому уч-

бовському корпусі Києво-Могилянської академії — філіал наукової бібліотеки Академії наук УРСР. Все тут нагадує славне минуле: в коридорах портрети Петра Могили, Петра Сагайдачного, Богдана Хмельницького, Григорія Сковороди та багатьох інших, в актовому залі дбайливо зберігаються і продовжують служити людям унікальні книги, вік яких — не одне століття; знадвору на стіні — дві меморіальні дошки, які засвідчують перебування в стінах Академії М. В. Ломоносова і Г. С. Сковороди. Навпроти в затишному сквері стоїть пам'ятник Г. С. Сковороді, зведений на честь 250-річчя з дня народження українського поета і філософа.

Щодня біля колишньої Академії можна бачити сотні людей — гостей Києва, туристів. З великим інтересом спостерігають вони розповіді екскурсоводів, оглядають приміщення, старовинний сонячний годинник.

І. ДОЛИНСЬКИЙ.
м. Київ.

Приціл на спартакіаду!

Укрпрофразд, ЦК ЛКСМУ, і ЦК ДТСААФ УРСР прийняли спільне рішення про проведення VIII літньої спартакіади України. Наш кореспондент зустрівся з головою облспорткомітету О. П. БЕРЕЗАНОМ і мав з ним розмову про пов'язані з підготовкою до спартакіадних стартів завдання, які стоять перед спортивними організаціями області.

КОР.: Над чим першодусім мають працювати фізкультурні активісти області тепер, під час перших етапів спартакіади?

О. Березан: Безперечно, ми повинні створити належні умови для зачаття фізкультурою і спортом. Будуючи нові спортивні споруди, треба привести в належний порядок наявні, подбати про ефективне використання їх. Особливо це стосується тих, хто працює в сільських колективах. В Новомиргородському, Онуфріївському, Добровеличківському районах, наприклад, юнаки та дівчата рідко виходять на старті через те, що не мають де змагатися. Про яку масовість може бути мова, коли в Добровеличківському районі, скажімо, до позакласної спортивної роботи залучається лише 20 процентів учнів загальноосвітніх шкіл. Не турбуються про створення зразкової спортивної бази у вищому льотному училищі цивільної авіації, на агрегатному заводі, багатьох фабриках, будівельних організаціях обласного центру, в спартакіадських колективах.

Спортомістети також мають потурбуватися про розвиток масових видів спорту на базі комплексу ГПО, вдосконалення існуючих і пошук нових форм фізкультурно-оздоровчої і

спортивно-масової роботи, підвищення якості і ефективності ідейно-патрістичного виховання, даліший розвиток дитячого і юнацького спорту. Нині в області регулярно займаються фізичною культурою і спортом майже 380 тисяч чоловік. Із них щороку володарями значної кількості ГПО стають майже 140 тисяч. Проте аналіз результатів минулорічних спартакіадних стартів нас не радує. От хоча б про спартакіади сільських Рад. Якщо знайдемо 1 гайворонців набрали тут відповідно 223 і 218 очок, то головувачі і відвідувачі лише 12 і 23. Спортсмени Вільшанського району не брали участі у змаганнях із дев'яти. Головувачів лише з одиннадцяти видів спорту. Зайшли й програли. Підводять нас і сільські колективи. В цілому серед школярів області лише 12-13 процентів розрядників. Подібна ситуація і з підготовкою значильних ГПО. Ще гірші справи на порівняно незелених підприємствах. Наприклад, на кировоградському заводі «Новатор» тільки 25 чоловік склали нормативні комплекси, на Світловодському комбінаті комуністичні підприємств — 72 із 800 працюючих.

Отже у процесі підготовки до стартів VIII спартакіади України треба звернути увагу на дальше організаційне зміцнення колективів фізкультури, збільшення кількості тих, хто займається фізкультурою і спортом, організацію нових спортивних секцій і команд,

поліпшення навчально-тренувального процесу в них. КОР.: А як справи в напрямі поліпшення підготовки спортивних резервів, якості роботи спортивних шкіл і виховання спортсменів високого класу?

О. Березан: Ця робота повинна вестись регулярною і плановою. Орієнтир — на спеціалізацію. Успіхи тут у значній мірі залежать від наших тренерів. Якщо, скажімо, федерація боксу, яку очолює Борис Сергійович Тертилов, показувала останнім часом свою роботу, то і в секції з цього виду є зрушення — їх вихованці вдало виступають на змаганнях республіканського і всесоюзного рангу, особливо на III республіканських спортивних іграх молоді. Високий якісний показник у групах, які веде тренер спортклубу «Зірка» Володимир Іванович Іванець. Проте в нас є ще чимало фізкультурних організацій, які не вживають належних заходів для підвищення спортивної майстерності. Авангардівці, наприклад, мають серйозні упущення у важкій атлетичній динаміці — в кульовій стрільбі, тудрезервіці — в класичній боротьбі, фізкультурні активісти «Буревісника» — в баскетболі, хокеї на траві, легкій атлетичній, спартакіади — в чоловічому гандболі і фехтуванні, обласна рада ДСТ «Колос» — в легкій атлетичній, кінному спорті.

КОР.: Які ж конкретні заходи планують здійснити облспортмістети на першому спартакіадному етапі?

О. Березан: Звичайно, ми робимо приціл на те, щоб найбільше змагань пройшло безпосередньо в колективах підприємств, колгоспів і радгоспів, навчальних закладів. Докладемо зусиль, щоб на належному рівні проводились районні турніри — урочисто, красиво, при максимальній кількості учасників. Так і на обласних змаганнях. Значна перебудова буде в колективах вузів обласного центру, які поки що дуже мало дають нам членів збірних. Узагальнимо досвід колективів Світловодського заводу чистих металів, Кіровоградського машинобудівного технікуму, колгоспу імені Шевченка Ульяновського району, Союзівської середньої школи Кіровоградського району та Солгутаївської десятирічки Гайворонського району. Під час Тижня фізичної культури і спорту в УРСР, що почався 2 травня, організовуються масові легкоатлетичні пробіги, естафети, вечори бойової і спортивної слави, масові військово-спортивні ігри «Орля», «Зірниця», турніри на призери героїв-земляків, старті з багатоборства ГПО, матчі зустрічі найсильніших команд за видами спорту. За їх підсумками визначиться якісний показник роботи колективів фізкультури. В усіх своїх діях ми керуватимемося постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше піднесення масовості фізичної культури і спорту». Все це дасть можливість визначити і перспективних спортсменів, які за чіткою програмою готуватимуться до фінальних спартакіадних стартів.

Шановний мотоциклісте, візьміть ще одного пасажирів!

Як? Дуже просто — купіть боковий приціп (коляску) до свого мотоцикла! Він, окрім пасажирів, вмістить ще й додатковий вантаж — загальна його

вантажопідйомність — 120 кілограмів.

Колесо причепа взємозамінюване з мотоциклетними.

До комплексу входять вітрове скло, тент, м'яке сидіння для пасажирів, килимок під ноги, набір деталей кріплення до мотоцикла.

Боковий приціп до мотоцикла «ИЖ» можна купити в магазинах «Техніка», «Спортивні товари» та в універмагах споживчої кооперації Кіровоградщини. Коштує він 350 карбованців.

КІРОВОГРАДСЬКА
ОБЛСПОЖИВСПІЛКА.
УКООПТОРГРЕКЛАМА.
Зам. 42.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2 ІМЕНІ О. С. ЄГОРОВА

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік.

Приймають юнаків та дівчат віком від 15 років. Учальниця готує кваліфікованих робітників із середньою освітою.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки по спеціальностях:

муляр-монтажник по монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій;
малар (будівельний);
облицювальник-плитковик, облицювальник-мозаїст;
машиніст по управлінню самохідними кранами;
машиніст автокрана;
електрослюсар;
машиніст екскаватора;
машиніст бульдозера.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік:
облицювальник-плитковик, облицювальник-мозаїст;
арматурник-електрозварник.

Учні забезпечують гуртожитком, триразовим харчуванням, формою, підручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від заробітку.

Учні, які навчаються 1 рік, одержують стипендію. Початок занять — 1 вересня.

Документи приймають з 15 квітня.

Для вступу необхідно подати:

заяву, характеристику, автобіографію, документ про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідки з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток 3x4 см. Учальниця розташована в новому сучасному комплексі. У ньому працюють гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції.

Адреса учальниці: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Тел. 7-14-17, 7-12-81, 7-34-71.

Іхати автобусами № 2, 14 до зупинки «Вул. Мічуріна» або тролейбусами №№ 2, 4, 6, до зупинки «Вул. Короленка».

Зам. 36.

Дирекція учальниці.

Кам'янський

госпрозрахунковий магазин-склад

пропонує населенню і колгоспам такі товари: бали газів, олифу, розливну, вогнегасники, соломорізки, вила картопляні й бурякові та інші товари.

Продаж товарів для колгоспів провадиться за попередньою оплатою, налі для твердого палива, селенню — за готівку.

Дирекція. Зам. 38.

ФУТБОЛ

«КРИВБАС» — «ЗІРКА» — 1:0

Сьомий тур першого кола чемпіонату країни з футболу був характерний тим, що в ньому зустрічались між собою сусіди не тільки за місцем проживання, а й по верхній частині таблиці шостої української зони. Криворізькі гірники, наприклад, займали перший рядок, а кировоградці — другий. Цей матч уболівальникам запам'ятається надовго. Він чимось нагадував кубкову зустріч, в якій активні дії всіх учасників не припинялись ні на хвилину аж до фінальної сирени арбітра — судді республіканської категорії Микола Приймєнка з Києва.

На полі вирували пристрасні, в скремих епізодах гра набувала занадто жорсткого характеру. Вже на шостій хвилині могла б вийти вперед «Зірка». Та атака її зірчалась, бо не було кому забити м'яча в пусті ворота. На дев'ятнадцятій хвилині удар Юрія Касьяніна на кутувий спрямовує голкі-

пер господарів Геннадія Кохиані.

Перший тайм прохадив з деякою територіальною перевагою кировоградців.

Після відпочинку на полі виникали загрози виходу біля обох воріт. А на табло все красувалися нулі. За тринадцять хвилин до фінальної сирени допустили помилку наші захисники і воротар Валерій Музичук. Вони просто розгубилися. Цим скористалися гірники і повели в рахунок. Відігратися нашим землякам не вдалося. «Кривбас» здобув сьому підряд перемогу. Маючи чотирнадцять очок з чотирнадцяти можливих, він є одноосібним лідером.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, В. Димов, О. Смиченко, С. Кучеренко, Ф. Студінов (М. Сава), І. Черненко, О. Алексєєв, Ю. Сердюк, Ю. Касьянін, Я. Бабиляк, С. Ратюченко (М. Капіта).

Наступний тур — 7 травня. «Зірка» в цей день в Горлівці грає з місцевим «Шахтарем».

В. ШАБАЛІН.

СТОП КАДР.

Фото В. ГРИБА.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 03656.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

М. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-55-65; фотолабораторії — 2-45-35; нередакторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсл. 0,5 друк. ерн.

Зам. № 222. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.